

то йоще прѣдъ очитѣ на съврѣмницитѣ му служба до нѣгдѣ като оправдание на прѣдосждителния му животъ. Нека вашето общество бѣде, до колкото е възможно, по добро отъ самитѣ васъ; ако ли пѣкъ вий, за жалость сте принудени да са навѣртате между по лоши, то старайте са съ всичкитѣ си сили да ги привлечете къмъ себѣ си, — за което, разбира са, е потрѣбно толкова умѣние, колкото и любовь; въ противенъ случай тѣ нѣма да закѣснѣятъ да ви примахтъ къмъ низкия си урaвень (стъпень).

XVI. «Нека хората достигатъ много нѣща съ собствения си опитъ», е казалъ дѣдо Гете, «но да са не опитватъ да живѣятъ *меркуриано* ако ли вий не желаете да прѣкарвате днитѣ си гледешкомъ, то ще трѣба да прѣдавате на себѣ си, въ опрѣдѣленно врѣме, смѣтка за работитѣ си. Търговцитѣ прѣдпазватъ себѣ си отъ дългове съ това, гдѣто, споредъ възможността си, плащатъ за всичко на часа въ брой, или пѣкъ, ако това имъ е невъзможно, разплащатъ са въ опрѣдѣлени кѣси срокове. Сѣщо тѣй сме длѣжни да постѣпаме и ний съ своитѣ нравствени обязанности. Най добритѣ морски карти и най точнитѣ компаси нѣма да принесхтъ никаква полза на тогова, който не е привикналъ да ги употребява правилно. Въ това отношение знаменитата практика на древнитѣ Пизагорейци ни дава най добъръ образецъ. «Да не склопи съня очитѣти, прѣди ти да си прочелъ 3 пѣти дневнитѣ си работи, кѣдѣ сѣ са насочвали нозѣтѣ ти? Какво най хубаво и угодно си извършилъ ти за себѣ си? каква добра работа не си испѣлнилъ? И като съберешъ всичко, истрий лошото съ душевно сѣкрушение, и радвай са на доброто.»

Никой, споредъ мене, нѣма да достигне високото съвршенство въ това, което, отъ единъ забѣлѣжителенъ богословъ, е нарѣчено «Божественъ животъ въ чловѣческата душа», безъ да има опрѣдѣлени периоди за осамотение и безъ да са ползува отъ това осамотение за важната цѣль на самопознанието и самоусъвршенствуванieto. «Размислете въ сѣр-